RAAD VAN STATE
WETGEVING
25-03
Coordinatie

ROYAUME DE BELGIQUE.

KONINKRIJK BELGIE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Premier Ministre, le 23 mars 1987, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal n° "instaurant une prime annuelle sur les nouveaux engagements garantis par l'Etat de certaines institutions du secteur public", a donné le 23 mars 1987 l'avis suivant :

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, op 23 maart 1987 door de Eerste Minister verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit nr "ter invoering van een jaarlijkse premie op de door de Staat gewaarborgde nieuwe verbintenissen van bepaalde instellingen van de openbare sector", heeft op 23 maart 1987 het volgend advies gegeven :

L'article 91 de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres prévoit que les six grandes institutions publiques de crédit versent annuellement au Trésor une prime de garantie de 0,2 pour mille sur la partie du passif du bilan du 31 décembre de l'année précédente, partie qui peut être considérée comme fonds de tiers sous forme de dépôts, bons de caisse ou obligations.

Le projet d'arrêté royal vise à imposer aux autres institutions, sociétés et organismes de toute nature du secteur public, le paiement d'une prime annuelle de 0,25 pour cent calculée sur le montant restant en circulation des emprunts, dépôts, bons de caisse et obligations qui sont émis ou recueillis sous la garantie de l'Etat.

Le projet se fonde sur l'article 1er, 2°, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

Le rapport au Roi, en son alinéa 3, qualifie la prime versée au Trésor de "recette non fiscale". En effet, la loi du 27 mars 1986 ne permet pas au Roi d'établir des impôts.

On peut toutefois s'interroger sur la nature de la prime versée au Trésor.

Si les institutions, sociétés et organismes sont libres de recourir à la garantie de l'Etat lorsqu'ils le jugent opportun ou, au contraire, d'émettre des emprunts ou de recevoir des dépôts sans faire appel à cette garantie, la prime versée acquiert le caractère d'une redevance et doit être considérée comme une recette non fiscale.

.../...

Mais si les engagements des institutions, sociétés et organismes sont globalement, par une disposition législative particulière, garantis par l'Etat, sans qu'une alternative ne soit laissée à l'emprunteur en cause, la prime versée acquiert le caractère d'un impôt par application de l'article 113 de la Constitution.

Le projet ne trouve dès lors de fondement dans la loi du 27 mars 1986 que dans la mesure où il s'applique à des institutions, sociétés et organismes qui ont la faculté de solliciter ou non la garantie de l'Etat pour leurs"emprunts, dépôts, bons de caisse et obligations".

Le texte doit être revu en conséquence.

*

DISPOSITIF.

Article 1er.

Conformément à l'usage, il faut écrire dans l'article : "à l'article 91, § 1er," et "une prime de 0,25 p.c."

Article 5.

Les articles 1er à 3 contenant chacun la date à laquelle ils ont effet, il est inutile de prévoir dans un article 5 une entrée en vigueur particulière pour l'arrêté en projet. Celui-ci peut entrer en vigueur normalement le dixième jour après sa publication au Moniteur belge. L'article 5 doit, dès lors, être omis.

Artikel 91 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, stelt dat de zes grote openbare kredietinstellingen jaarlijks aan de Schatkist een waarborg-premie van 0,2 per duizend storten op het gedeelte van het passief van de balans per 31 december van het voorgaande jaar dat als vreemde middelen in de vorm van deposito's, kasbons of obligaties kan worden beschouwd.

Het ontwerp van koninklijk besluit beoogt de overige "instellingen, maatschappijen of om 't even welke organismen" van de openbare sector een jaarlijkse premie van 0,25 percent te doen betalen, die berekend wordt op het uitstaande bedrag van de leningen, deposito's, kasbons en obligaties die onder Staatswaarborg worden uitgegeven of ontvangen.

Het ontwerp steunt op artikel 1, 2°, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning.

In de derde alinea van het verslag aan de Koning wordt de premie die aan de Schatkist gestort wordt, bestempeld als "niet-fiscale ontvangst". De wet van 27 maart 1986 staat de Koning immers niet toe belastingen in te voeren.

Men kan zich echter afvragen wat de aard is van de premie die aan de Schatkist wordt gestort.

Indien het de instellingen, maatschappijen en organismen vrij staat om een beroep te doen op de Staatswaarborg wanneer zij zulks dienstig achten of om, integendeel, leningen uit te schrijven of deposito's aan te nemen zonder om die waarborg te verzoeken, heeft de gestorte premie het karakter van een vergoeding en moet zij als een niet-fiscale ontvangst worden aangemerkt.

.../...

Indien echter, door middel van een bijzondere wetsbepaling, Staatswaarborg wordt verleend voor de totale verbintenissen van de instellingen, maatschappijen en organismen, zonder dat de betrokken lener een alternatief wordt gelaten, verkrijgt de gestorte premie ingevolge artikel 113 van de Grondwet het kenmerk van een belasting.

Het ontwerp vindt derhalve slechts rechtsgrond in de wet van 27 maart 1986 voor zover het toepasselijk is op instellingen, maatschappijen en organismen die de mogelijkheid hebben om al of niet Staatswaarborg te vragen voor hun "leningen, deposito's, kasbons en obligaties".

De tekst moet dienovereenkomstig worden herzien.

+

BEPALEND GEDEELTE

Artikel 1.

Zoals gebruikelijk is, schrijve men in het artikel : "in artikel 91, § 1," en "een premie van 0,25 pct.".

Artikel 5.

Aangezien de artikelen 1 tot 3 elk de datum vermelden waarop zij uitwerking hebben, is het onnodig om met een artikel 5 te voorzien in een bijzondere inwerkingtreding van het ontworpen besluit. Dit kan normaal in werking treden de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. Artikel 5 moet bijgevolg vervallen.

La chambre était composée de

Messieurs : J. LIGOT, président de chambre,
de Heren : kamervoorzitter,

J.-J. STRYCKMANS, conseillers d'Etat,
P. FINCOEUR, staatsraden,

Madame : M. VAN GERREWEY, greffier,
Mevrouw : griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J.-J. STRYCKMANS.

Le rapport a été présenté par M. G. PIQUET, premier auditeur.

De kamer was samengesteld uit

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J.-J. STRYCKMANS.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. PIQUET, eerste auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER, LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

M. VAN GERREWEY. J. LIGOT.